

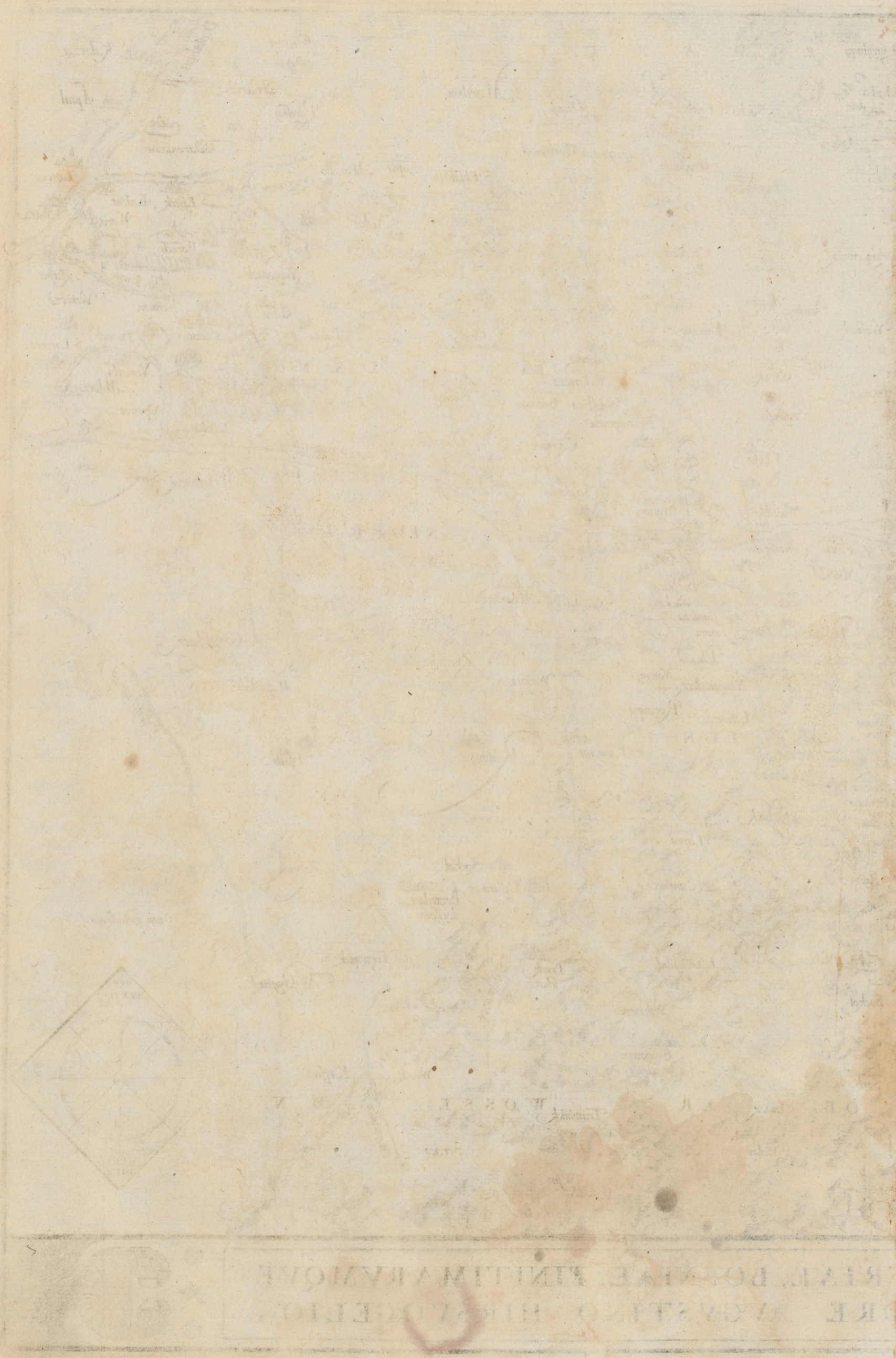
SCLAUONIA.

F Verunt olim inter mare Adriaticum & Regnum Hungariæ duæ insignes Regionēs, quæ Illyricum & Dalmatia appellabantur; inter quas prior nostro æuo in multas scissa est partes, nempe in Carinthiam, Croatiam, Carniam, & Marcam Sclauonicam, (quam vulgò Windischmarck vocant.) Sunt qui illis etiam Bosnam annumerent. Posuerunt etiam veteres inter Illyrios, Dalmatas, & Liburniam: sed hodie confusi sunt Regionum & Prouinciæ harum fines. Subiicitur hæc Regio hodie partim Regno Hungarico, partim Venetis; inhabitant plerunque lignea ædificia, culmo contecta, præter paucas littorales Vrbes, in quibus humanius degunt, & tellurem optimam colunt. Duobus præcipuis fluminibus tota Regio irrigatur, Sauo & Drauo, qui in Danubium corruunt. Hæc Munsterus. Illyricum nomen olim propè in immensum patuisse, inquit Georg. Rithaymerus, eoque nomine hodie Dalmatas, Liburniam (quam Crabatan vocant) Istriam & Carniam continere censet; qui etiam Carinthiæ, Stirix, & Istriæ, has descriptiones habet; quas libenter, quia hæc Tabula has omnes continet, hic adiungimus. **ISTRIORVM** gens sententia quorundam Illyriæ pars, à Colchis (vt fama est) originem duxit; his ab Occasu occurrit Carinthia, Alpes à Septentrione, Sinus Adriaticus à Meridie. Vrbes in hoc tractu, Scardona, Iadera, Parentum, Aquileia, Tergestum, &c. **CROATIA** olim Liburnia, nostrate lingua Crabatan, inter Cuspsam & Sauum flumina, & Mæsiam superiorem sita. **STIRIA** Regio vndique montibus cincta, aliis Valeria, aliis Iapigia dicta, Norici pars; fodinis ferrariis, ferè omnibus totius Europæ Regionibus præstat. Præterea nullius rei, quæ vsui esse homini potest, indiga: vini, frumenti, pecoris, salis abundans. Illud iocosum, Stirix contrà accidere ac Westphaliæ; nam vt hæc improbos citius gignit, quàm stultos; ita illa gutturosos & stultos citius, quàm versipelles & improbos; huic Regioni Ciliæ Comitatus adnumeratur. **CARNITHIA** quam corruptè Carinthiam vocant, & cuius incolæ Carni, nostrate lingua Craner dicuntur, cuius pars etiam Carniola est. Has habet Vrbes, Santouitus, Villacum, Clagesfurtium. Huius Urbis Ciues, furibus sunt inexorabiles, vt quidam dixere: leuis enim suspicio grauissimè nocet huic, qui rem furto parare putatur; inauditus ad supplicium crucis abripitur, nec purgandi sui tempus datur. Post eius diei, quo supplicium sumptum est, diem tertium de mortuo iudicant: quem si insontem fuisse cognouerint, splendidè sepeliunt: si iure occisum compererint, pendere sinunt. Plura de his Regionibus apud eundem, & apud Martinum Cromerum, Dominicum Nigrum, Volaterranum, & ceteros. Extat quoque libellulus, aut Chronicon (vt ipse vocat) Carinthiæ, Germanicè scriptus ab Aureolo Theoph. Paracellio.

Slauonica lingua (vt de ea obiter nonnihil dicamus) quæ nonnullis Windisch, & apud Latinos Illyrica appellari putatur, hodie omnium latissimè patet: vt quæ à mari Hadriatico ad Oceanum Septentrionalem extendi videatur: Nam eaque vtuntur Istrij, Dalmatæ, Bosnenses, Morauj, Bohemi, Lusatij, Silesij, Poloni, Lithuani, Prutheni, Scandinaviæ incolæ, & Russi longè lateque imperantes, Bulgari, multæque aliæ circumuicinæ Regionēs Constantinopolim ferè vsque, adeò vt eius etiam inter Turcos frequentissimus vsus est.

B SCHLAVONIAE, CROATIAE, CARNIAE, ISTRIAE, BOSNIAE, FINITIMARVMQVE REGIONVM NOVA DESCRIPTIO, AVCTORE AVGVSTINO HIRSVOGELIO. **B**

ORIGINE ET CAUSIS VINDICATAE
REPUBLICAE VINDICATAE